

[Elsebeth Kock-Petersen.]

at man opfordrer regeringen til at tage en forhandling.

Så var hr. Jørgen Jensen inde på, at der nok lå det i det, at hvis ikke den forhandling gik, som man nu kunne ønske, ja, så kom vi nok med en hel masse lovforslag. Ja men altså, lad nu være med de skræmmebilleder! Vi beder regeringen om at tage en forhandling med arbejdsmarkedets parter, ikke som nogen trussel, ikke som noget forfærdelig stort, men fordi der er behov for, at man inden for den private sektor, ligesom inden for den offentlige sektor, får mulighed for større deltidsbeskæftigelse.

Det, vi netop gerne vil have fremmet, er, at man på den enkelte arbejdsplads kan få mulighed for at lave deltidsbeskæftigelse. Der bliver talt om, at det skal bestemmes af arbejdsmarkedets parter, altså hovedsagelig LO og Dansk Arbejdsgiverforening. Ja men jeg synes da netop, at man må tage en diskussion med disse overenskomstparter om, hvorvidt det dog ikke var rimeligt, at man på den enkelte arbejdsplads selv kunne bestemme, om man ville lave forskellige deltidsordninger. Det er ikke noget diktat. Nej, vi vil gerne hjælpe til med, at man på den enkelte arbejdsplads kan bestemme, om man vil have deltidsordninger.

Når der videre bliver spurgt om – det var fra hr. Hölges side – hvad forslaget går ud på, så håber jeg da, at jeg med det, jeg har sagt her, har bragt lidt klarhed i hr. Hölges forståelse af det.

Jeg vil da godt understrege, at det, vi sådan set ønsker på længere sigt, er, at man får mere fleksible arbejdsforhold, og det kan bl. a. fremmes ved dette forslag. Nu taler man om deltidsarbejde her, men deltidsarbejde kan være mange ting. Det kan også være, at man arbejder hver anden dag eller hver anden uge, eller hvordan man nu vil fordele det. Men dette er altså et forsøg på at få mere fleksible forhold på arbejdsmarkedet. Det forsøg mener vi vi fremmer bedst ved at komme med et forslag til folketingsbeslutning, som skal føres ud i praksis af de folk, der også har med det at gøre i praksis.

Jeg ville mene, at dette forslag går videre end blot til at tale om, at familier med småbørn skal have mulighed for deltidsbeskæftigelse. Det ville da være vældig godt, hvis familier med småbørn fik større mulighed for det. Det kunne være med til at give børnene en

bedre opvækst, og det kunne måske også være med til at fremme, at man ikke havde behov for så mange institutioner. Men som sagt opfatter jeg forslaget som gående videre. Det går f. eks. også på, at ældre, der har lyst til at nedtrappe før pensionsalderen, skal have mulighed for det. Det skal sådan set gælde for alle og ikke kun begrænses til en snævrere kreds.

Fru Inge Fischer Møller siger – og andre har også været inde på det – at det vil gå ud over kvinderne, for det vil være kvinderne, der tager deltidsbeskæftigelse. Ja, nu har jeg faktisk den indstilling, at hvis man i en familie vil fordele arbejdet og indkomsten imellem sig, så må man da selv bestemme, hvordan man vil gøre det. Men forslaget taler ingenlunde om, at det kun skal gælde kvinder. Tværtimod ville jeg synes, det ville være ganske fortrinligt, hvis også mænd fandt ud af, at de havde behov for at have deltidsbeskæftigelse, at visse mænd i visse perioder af deres familieliv kunne være glattere for det end andre. Det er ingenlunde udelukket, at mænd også kan komme ind under deltidsbeskæftigelse.

Der er nævnt nogle problemer, som må diskuteres i forbindelse med dette forslag. Som jeg også sagde før, er det er forslag til folketingsbeslutning, der selvsagt ikke kan løse alle problemer om deltidsbeskæftigelse på én gang, om ikke andet så af den grund, at der er behov for at tale med organisationerne på både det offentlige og det private arbejdsmarked. Men det er da klart, at der kan rejse sig nogle problemer, når man, såfremt vores forslag bliver vedtaget, skal til at drøfte det på den enkelte arbejdsplads. Jeg er da godt klar over, at de må løses ved samtaler og forhandlinger mellem de ansatte og arbejdsgiveren. Det er jo ikke sådan, at det ensidigt kan pålægges, hverken fra arbejdstagerside eller fra arbejdsgiverside. Det er netop et ønske om, at man i fællesskab kan finde ud af at få etableret en form for deltidsbeskæftigelse, der er til begge parter gavn.

Der er i høj grad deltidsbeskæftigelse i dag, men man må da sige, at der på en lang række yderligere områder godt kunne etableres deltidsbeskæftigelse. Jeg mener, at en hel del af de indvendinger, der i dag kommer både fra organisationernes og fra arbejdsgivernes side, i virkeligheden ikke er så godt begrundede, at man skal arbejde imod deltidsbeskæftigelse.

Vi ønsker altså med dette forslag at løse noget op for hele den diskussion og udtrykke, at man også fra folketingets side er interesseret